

"teer"

toen ik jou bij het water zag staan

zo weemoedig, hulpeloos

durfde ik niet naar je toe te gaan

je was zo teer, als een witte roos

de blaadjes net ontloken

maar als de storm komen zou

werd je waarschijnlijk gebroken

zo mooi als je nu was door de ochtenddauw

zo zacht was je glimlach

ik heb je nooit meer gezien

en ik denk elke dag

zou ze nog leven...misschien